

MOJE CESTA ZA SVATÝM FRANTIŠKEM

V době hluboké komunistické totality, v 60-tých a 70-tých letech, jsem věděla o menší skupince starších žen, která se pravidelně scházela s místním knězem ve farním kostele ve Zlíně k modlitbě. Jak jsem zjistila, bylo to malé františkánské společenství, které mě však jako mladou, svobodnou tehdy příliš nezaujalo.

Až na popud mého manžela, který měl strýce františkána a více se o tento řád zajímal, jsme společně začali jezdit tajně a soukromě sami dva za otcem Stanislavem Juříkem, který nás takto připravoval ke vstupu do řádu. U něj v bytě jsme také oba v roce 1977 skládali profes. I poté jsme s ním byli v pravidelném spojení.

Po revoluci v roce 1990 se přihlásily některé členky z původního společenství a spolu s nimi i další noví členové. Tak mohlo ve Zlíně vzniknout samostatné místní bratrské společenství, ve kterém se nám obětavě delší dobu věnoval jáhen bratr Česlav Křížala OFM a později i další kněží z 1. řádu sv. Františka.

Jsme oba s manželem vděční za toto naše společenství, děkujeme Bohu za oněch 40 let prohlubování našeho františkánského života a snažíme se uskutečňovat ideály našeho otce svatého Františka, žít podle evangelia našeho Pána Ježíše Krista. Kéž se nám to s pomocí Boží daří i nadále.

Marie a Jan Huskovi
MBS Zlín